

Høringsuttalelse vedrørende

NOU 2011:20

Ungdom, makt og medvirkning

Pøbelprosjektet leste denne utredningen med stor interesse, ettersom de ungdommene som søker Pøbelprosjektets hjelp i utgangspunktet kjennetegnes av det motsatte enn det som beskrevet står i utredningens overskrift. De kjenner avmakt og føler seg ekskludert fra både skolesystemet og samfunnet.

Pøbelprosjektet møtte denne utredningen derfor med forventninger og konklusjoner og tiltak som kunne endre dette utgangspunktet.

Utredningen lever imidlertid ikke på noe punkt opp til disse forventningene. Det ble en utredning som er interessant for de ungdommene som er veltilpasset og finner seg til rette i de strukturene tiltakene i utredningen vil bygge på.

Vi konsentrerer oss her om avsnitt 1.4: *Nærmere tiltak og forslag til tiltak* ettersom det danner kvintessensen av hele utredningen.

Under *Skolens demokratioppdrag* nevnes det følgende tiltak: Styrking av demokratiopplæringen, styrke elevenes medvirkning i skolen og en åpnere holdning til organisasjoner og politiske partier.

Deretter foreslås det under overskriften *Organisasjonskanalen* at barne- og ungdomsorganisasjoner bør gis tilgang til skolens lokaler utenom undervisningstid og å øke disse organisasjonenes medvirkning i kommunale beslutningsprosesser.

I denne tonen fortsetter utredningen omkring emnene ungdomsråd, valgdeltakelse, bruk av sosiale medier (digitalt medborgerskap) og personvern (m.h.t. mediebruk).

De fleste av Pøbelprosjektets brukere er langt utenfor alt som beskrives her. De mangler ofte den grunnleggende forutsetning for deltakelse som er å bli akseptert og respektert på grunnlag av deres begavelser og muligheter. Selvfølelsen er mange ganger dårlig og opplevelsen av utenforskap desto sterkere.

Ingen av konklusjonene og tiltakene beskjeftiger seg med hvorfor det er slik og hva det vil kreve av omstillinger i skolesamfunnet. Selv ikke avsnittet *Unge under offentlig omsorg* kommer opp med noe brukbart i så måte.

Vi vet at ca 1/3 av all ungdom ikke fullfører videregående skole slik det er i dag. Og vi vet at myndighetene har en reform som pågår (Ny Giv) der målet er å få ned frafallet i skolen. Dette er veldig positivt. Men vi vet også at vi må regne med at dette ikke er nok for å få inkludert de ungdommene som ikke passer inn og som opplever seg ekskludert fra skolesystemet på en grunnleggende måte i vårt samfunn. Det er desto mer forstemmende når vi vet en god del om årsakene til at så mange gir opp, dropper ut eller kommer aldri inn (i for eksempel videregående opplæring). Vi vet at det også har med måleredskaper i skolen og med didaktiske strukturer, for eksempel en overbetoning av teorifag, å gjøre. Alt det ligger åpenbart utenfor denne utredningen.

Det burde i høyeste grad ligge innenfor. For det store frafallet representerer selvsagt et alvorlig demokratisk problem. Mennesker som ikke vil definere seg som en del av et system vil ikke bare bli likegyldige til systemets kjøreregler og institusjonen, de er også mye lettere å rekruttere av bevegelser og organisasjoner som direkte motarbeider demokratiet.

Dette er beklagelig. Det finnes i Norge en hel rekke initiativer og organisasjoner som i likhet med Pøbelprosjektet må reparerer skader som delvis har oppstått av systemgrunner. Pøbelprosjektet og beslektede virksomheter kunne blitt forespurt i denne konteksten. DE har mye fruktbart å bidra med.

Stavanger, 2. mai 2012

For Pøbelprosjektet

Jone Sunde, daglig leder

Eddi Eidsvåg, pøbelideolog

Godi Keller, pøbelpedagog